

SZOLNOK-DOBOKA.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDÁSZATI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

SZOLNOK-DOBOKAMEGYE ÉS A MEGYEI GAZDASÁGI-EGYLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:

Széchenyi-utca, (csizmadiaszin alatt.)

Névtelenül beküldött és bérmentetlen levelek nem fogadtatnak el.

Nyilttéri czikkek garmondsora után 30 kr. fizetendő.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAPON.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK.

Helyben és vidékre egész évre 6 frt, — fél évre 3 frt,
— évnegyedre 1 frt 50 kr.
Községeknek, egész évre előfizetve 5 frt.

Hirdetési díjak:

egy 30 négyszög cm. tért elfoglaló egyszeri hirdetés díja
50 kr. Bélyegilleték minden beiktatásnál 30 kr.

Kereskedő ifjaink.

Az utóbbi években hazánkban szokatlan élenkség volt észlelhető. Az üzleti világ apraja-nagyja megmozdult és lázas sietséggel fogott munkához, hogy hozzák helyre az „ifjak”, mit az „öregek” elmulasztottak.

Csak nem régen is kereskedelmünk idegen kezekben volt, bár elvitázhatatlan tények igazolják, hogy hazánkban az ipar már ezelőtt pár századdal meglehetősen virágzásnak indult és akárhány iparág productumai a modern izlés nyomait viselték magukon; a különböző irányu politikai viszonyok s főleg a kelettel folytatott tusák szakadatlan lánczolata bénítólag hatottak különösen kézműiparunk békés fejlődésére. Egy, az örökös támadásoknak kitett állam iparát csak oly irányban fejleszthette, melyben — a legjobb esetben is — csak saját szükségleteit elégithette ki és nem gondoskodhatott a felesleges termelés alapfeltételét képező kivitelről, állandó piac szerzéséről.

Talán ezen mozgalmas, viszontagságos időkben kereshető azon egyedüli mentség, hogy hazánkban a tőke vagy tétlenül hevert, vagy pedig a kedélyek folytonos izgalomban tartása miatt áldástalan czélokra fordított, a helyett, hogy inkább a nemzetgazdaságra nézve oly fontos gyáripár meghonosításának tényezőjévé vált volna.

Maradtunk huzamos időn keresztül — jó formán még ma is — agrár államnak; egyedül a mezőgazdaságban, az őstermelésben keresvén helyet a tőkének. Itt is a természet erőit a javak előállításánál csak nagy

félénken használtuk ki. Közgazdaságunkban a kézműipar kevés, a gyáripár meg épen nagyon jelentéktelen helyet birt kívívni.

A termelési gazdaság ily nehézkes — hogy ne mondjuk — öszhangzás nélküli processusában nem csoda, ha a közvetítő, forgalomba hozó gazdaság: a kereskedelem sem ölthetett nemzeti jelleget. A nyers-termények feldolgozásában sokkal leleményesebb külföld nem elégedhetett meg az egyoldalú nyereséggel; több kellett neki. Magához vont a kereskedelmünk jelentékenyebb részét s míg hazai tőkepenzeseink ma is kapkodnak ideoda egy kis elhelyezési módot keresni tőkéknek, addig a külföld capitalistái háládatos talajnak tekintik hazánkat a tőke elhelyezésére és nem sokat haboznak kizsákmányolni hazánkban a természet productivitását.

Nézzünk szét csak megyénkben, hol annyi természeti kincs mellett is csak a közelebbi évek alatt lehetett némi élenkséget tapasztalni.

És ha kérdezzük, hogy kik a kezdeményezők? Előttünk látjuk a külföld élelmes vállalkozóit, fejszével, fűrészszel kezükben, halomra döntvén páratlan őserdőinket, hogy Német- és Franciaországba szállítsák a műfa-iparra oly annyira alkalmas nyers-terményeinket; előttünk látjuk őket csákánnyal kezükben, felkutatva a föld gyomrát, mész-követ kőszent, stbbit keresvén; megesapoltják a hegyek oldalát, melyből kő-olaj fakad, mintha csak Mózes varázsvesszője csálná ki azt! Keblünk fájó érzetével gondoljuk, hogy nem jutott ez nekünk eszünkbe!

Nó, de „a tapasztalat a legjobb tanító”

mondja a közmondás; ez tanít meg gondolkozni, ez önt bátorságot a szívbe, miként katonának a háboru.

A fejlettebb iparral, kereskedelemmel bíró külföldtől sokat tanulhatunk. Megtanulhatjuk tőle azt, hogy ne fukarkodjunk a munkával s ne tekintsük az eszmét parlagon heverő birtoknak. A dolgok megbeszélésére, az eszmék kicserélésére, egyszóval az összejövetelekre az üzleti világban ép oly szükség van, mint egy nagy családban. Nem képzelhető nagyobb tévedés, mint mikor egy üzletember félrevonul a világtól és csak a vak szerencsére bizza sorsát. Mai napság a szerencse is komolyabb és követelőbb, mint régebben; nem olyan kaczer s nem engedi magát oly könnyen elkapatni; szeszélyeit tanulmányozni, a szorgalom és komoly munka fegyverével legyőzni tudni — kell.

Az üzleti érdekeken kívül vannak közös társadalmi érdekei is az üzletembernek. Ezen érdekek előmozdítása vállalva, társulás által könnyebben eszközölhető.

Megyénk székhelye meglehetősen forgalmi pont; kereskedelme a többi hasonló városokéhoz viszonyítva, élenknek mondható. Kereskedőink tekintélyes számot tesznek ki s a társadalomnak igen jelentékeny tényezői. — Méltán elvárható tehát, hogy nemcsak az önálló kereskedők, hanem az ifjuság is foglalja el a társadalomban az őtet megillető helyet. Alakítson egyetlet, melyre annál is inkább szüksége van, mivel e nélkül a kereskedő ifjaknak közelebbről Kolozsvárt megtartandó országos congressusán magát méltón még csak repraesentálni sem lészen képes.

A „SZOLNOK-DOBOKA” tárczája.

Az inspector úr.

(Vasúti historia.)

Egy vidéki kis város vasúti állomásán egy fényes januáriusi napon igen élénk forgalmat látnunk. Nem mintha valami csörtető gépeket hoztak volna a messzefutó kocsik, melyeket a kíváncsi közönség megbámulni szokott; hanem azért, mert a havasból leszállított friss fenyőágakat, a városból kiköcsönzött butorokat, sok-águ gertya-tartókat, arany- és másféle keretű tükröket czipeltek ide és oda a szárnyas kerekkel ékesített vasúti szolgálók, bakterek és váltó-örök.

Mint afféle kíváncsi utazó utánna jártam a dolognak és megtudtam, hogy itt nem kevesebb, mint arról van szó, hogy a vasúti személyzet támogatva a városi ifjuság által, „saját helyiségeiben” jótékonyczélú táncmulatságot rendez. Különben már hetek óta készülődtek és az érdeklődés általános volt. A város mikádója családostól, a szolgabíró negyed magával, a járásbíró harmad magával, az egyetlen fiskális feleség nélkül, doctor, patikárius és kereskedők mind megígérték részvételüket.

Abban az időben a vasutaknál a czopfos rendszer uralkodott. Azt a hivatalnokot, ki a közönséggel jó lábon állott, hamar áthelyezték egyik helyről a másikra; minél nyersebb ember kellett a gátra

De az X-i állomási főnök nem az efajta emberek közé tartozott; udvarias bánásmódjáért mindenki kedvelte, csupán egy ellensége volt: az

inspector ur. Ez a lábatlankodó inspector gyakran beutazta a vonalat, mint ellenőrző közeg, minden semmiséget meghíányolt, a közönséget úgy, mint a hivatalnokot, különösen az említett állomáson nem a legudvariasabb módon utasított rendre. Volt tehát alkalma megismerkedni a közönséggel és maga iránt meglehetősen ellenszenvet kelteni. Az akkori utasítás tiltotta vasúti helyiségekben az engedély nélküli mulatságokat; épen kapóra jött tehát az alkalom magát a főnökön és közönségen megboszulni.

A mondott nap délutánján az állomásra érkezett; fürkészőleg száttekint és mintha minden rendben volna, egy mellékajtón kiosonva, a városba tart. A vendéglőbe szállásolta el magát azon szándékkal, hogy majd, midőn a társaság a javát járja, akkor fogja a főnököt meglepni és udvariatlan tervét végrehajtani, mert szándéka volt a termeket kiüríttetni és a statusquot helyreállítani.

Már maga előtt látta a helyzetet, mikép fog a közönség hosszú képpel szétozslani, a bálterem falairól majd lefogják szedni a sok cziczokát és az aranyos papírból készült szárnyas kerek a porba fognak legurulni.

Látva azonban később, hogy a közönség nagyban készülődik, nem találta tanácsos dolognak nyersen közbelépni, hanem beérni azzal, hogy a szabályellenes aktust saját szemével lássa, arról referáljon és magát a főnökön megbosszulja.

Mialatt ő magában ezeket meghányta-vetette, az est sűrű fátyollal borította be a természet ölet; a kis város olajlámpái ma kettőzött fénnel világíták meg a keskeny utcákat. A közönség pedig sietett az állomás felé s nemsokára a bálteremnek fenyőktől ozondús levegőjét a patchouli finom

illata járta át. A közönség egész fesztelenséggel mulatott, az ifjak tánczoltak és ujrátak, az idősebbek ittak és kártyáztak.

Mint a villám járta be a termeket a hír, hogy az inspector ur az állomáson van. Hiába igyekezett a főnök a heves vérüeket lecsillapítani, hogy nincs semmi baj, hiába jött minden oldalról megnyugtató hír, néhány nagyszájú okvetlen látni akarta az inspectort, ki épen e perczen tekintett be a félig lefüggönyözött ablakon. Egy pillanat elég volt, hogy meggyőződjk arról, hogy „látni akarják” s látta, hogy a találkozás nem ígérkezik barátságosnak.

Egyet gondolva gyors léptekkel halad a teremről kilépő kíváncsiak elöl és meghúzódik valami sertés-kocsik mellé. De látva, hogy követik, hamar beleveti magát egy sertés-kocsi alsó rekeszébe. Itt vélte kipihenni fáradalmát és letörülni homlokáról a csörgedező izzadságot, vélvén, hogy ezalatt a kíváncsiak szétozslanak. Úgy is történt. Miután őt szem elöl tévesztették, szétozslottak, mert jött a Pest felé menő vonat.

A főnök agyában tréfás gondolat fogamzott meg. Az alig egy perczig időző vonathoz állíttatta a sertés-kocsit; egy-két fütty s a vonat elrobogott. Az izgatottságtól nem tudott szóhoz jutni az inspector ur, de nem is akarta nevetségessé tenni magát a vonaton. Vasárnap reggel aztán, midőn a beolmozott kocsit egyik állomáson megnyitották, az inspector ur általános hahota közt bujt ki a ketrezczből.

Ezt a históriát annak idején sokat beszélték, hogy igaz-e, nem tudom; de mindenesetre példát szolgáltat arra, miként lehet embernek is a sertés-kocsiban utazni.

V.

A kereskedő ifjak országos congressusán pedig általános érdekű dolgok kerülnek napirendre, melyektől városunk kereskedő ifjusága sem zárkozhatik el. Ilyenek nevezetesen: Országos segély-egylet alakítása; a vasárnapi szünet kötelezővé tétele; a kereskedelem nemzeti iránybani fejlesztése, stb.

Csak hogy ezeknek kivitelében az önállóság, az együttműködés, kiváltkép az erkölcsi súly gyakorol döntő befolyást. Mentől nagyobb a tömeg, mentől szorosabb az összetartás és mentől nagyobb komolysággal és méltósággal van felállítva a cél: annál nagyobb a siker is.

Ha tehát kereskedő ifjaink osztozkodni akarnak az erkölcsi sikerben: alakítsanak első sorban is maguk között egyletet. J.

A közigazgatási bizottság ülés- terméből.

(Vége.)

A népoktatást illetőleg feljegyezzük, hogy a lefolyt félévben az oktatást csaknem az egész megye területére kiterjedő kanyaró járvány annyira zavarta, hogy több állami és felekezeti iskolában a tanítást egy időre be kellett szüntetni, azonban a járvány szelidebb jellegű lévén, néhány heti lefolyás után nagyobb nyomokat nem hagyott hátra. Az iskolákban a zárvizsgálatok május és június hóban befejeztettek s míg az elért eredmény az állami és községi tanintézetekben kielégítő, a felekezeti- s leginkább a román tannyelvű, gör. kath. s gör. keleti jellegű iskolákban részint a régibb s képzetlenebb tanítók methodikai ismereteinek hiánya, részint az iskolák felszereltsége és taneszközök hiánya miatt, a tanítási eredmény nagyon csekély volt. Új ipar- vagy kereskedelmi iskolák, kisdudóvódák vagy szeretetházak nem létesítettek, a meglévők azonban kellő látogatottságnak sőt túltömöttségnek örvendenek. Izraelita zugiskola két községben záratott be.

A tanítók szorgalma és erkölcsi magaviselete ellen panaszok nem merültek fel, csupán egy felekezeti tanító ellen alkalmaztak fegyelmi eljárást. Intézkedést tettek a tankötelesek pontosabb összeírása, iskolába járatása és a mulasztások nyilvántartása iránt. Az egyházi főhatóságokat esetéről-esetre megkeresték, hogy az üresedésbe jövő tanítói állásokra csupán okleveles és a magyar nyelv tanítására is képes egyéneket alkalmazzanak. Az egyházi főhatóságok igekeznek is ezen kötelezettségeknek megfelelni, a mennyiben a magyar nyelvű tanképesítő okmánnyal bíró tanítók száma évről-évre növekszik. A magyar nyelv tanítását a lefolyt tanévben is jutalomdíjak kitűzése által igekeztek előmozdítani. Egy 50 frtos és négy 25 frtos jutalmat engedélyeztek.

A házi-iparoktatás csak lassan foglalhat tért a megye népoktatási tanintézeteiben, mivel az iskola fenntartók, valamint a magas kormány a nyersanyagok beszerzésére mit sem fordítanak. Annál sikeresebben működik a deési polgári iskolával kapcsolatos ipartanműhely, melynek kézsítményei már is kedveltségnek örvendenek. A női kézimunkák a lefolyt félévben is a tanítónők által szép sikerrel oktattattak. Az iskolai takarékpénztárak intézménye lassanként szintén tért foglal s intézkedés történt, hogy az állami és községi iskolákban mindinkább terjedjen. Jóllehet nagy eredmény a nép szegénysége miatt nem várható, de a multhoz képest a betegek száma és a megtakarított összeg még is szaporodott.

A királyi ügyészség jelentései szerint a deési kir. törvényszéki fogházban 1887. január 1-étől június 30-ig vizsgálati fogságban volt 36 férfi és 9 nő. A jogérvényesen elítéltek száma 232 volt és pedig 213 férfi és 19 nő.

A közlekedési ügyekből megemlítjük, hogy az állami és megyei utak, dacára a számos elemi károknak, jó karban vannak. A postaszolgálat általában rendesen volt ellátva. A megye területén lévő postahivatalok száma a lefolyt félévben egygyel (Eszterében) szaporodott, s így a létszám 35 postahivatal és egy posta-állomás. A táviradók állapota és forgalma a jelen viszonyoknak megfelelő volt. Új táviró állomás nyílt meg Magyar-Láposon és Csáki-Gorbón.

A földmivelés-, ipar- és kereskedelem köréből: Az öszi vetések általában gyengék, a tavaszi vetések közül különösen a tengeti a tartós esőzést igen sinylí. Közepes termésre sem lehet ki-

látás. A szénatermés teljesen kielégítő. A szőlő és gyümölcs kedvező termést ígérnek. Az ipar és kereskedelem terén fájdalom még mindig az általános pénzhiány s az ebből kifolyó pangás jelezhető. A hatósági felügyelet alatt álló erdők kifogástalan rendben kezeltetnek. A közigazgatási bizottság erdőrendészeti osztálya három ülésben 171 ügyet intézett el. A másodfoku erdőkihágási bíróság két ülést tartott és 10 ügyben mondott érdemleges ítéletet.

Az első félév zártával alispáni jogkörben kiadatott 44,000 darab 5 kros, 22,000 darab 3 kros marha-levél és 34,000 darab juh-, kecske- és sertés-levél.

A megyei tisztí-ügyésznek 816 elintézendő ügydarabja volt, mind elintézte. Adó-ingatlani végrehajtás folyamatba tétele végett megbízást nyert százharminczhármát, befejezett huszonegyet, folyamatban van 112.

Körjegyzői gyűlés és Elek napja.

SAJÓ-SZT.-ANDRÁS, 1887. július 17.

A társulás szelleme ma már úgy szólva minden egyes egyént áthat s az egy célra törekvők tömörülve, vállvetett erővel igekeznek megvalósítani azt, a mit egyesek el nem érhetnek. — A bethlen-járásí jegyzői kar is ily meggyőződésben volt akkor, midőn ezelőtt 5 évvel egyletté alakult s bár kezdeményezője volt egy egész megyére kiható jegyzői egylet létesítésének, miután látta, hogy ez többek indolentiáján megtörik, külön vált s folyvást működik, gyűléseket tart, üdvös határozatokat hoz, szakkérdések felett tanácskozik s érdemeseket jutalmaz.

Ez egyesületnek célja közt van úgy látszik az is, hogy vándorgyűléseket tart — a tagok meghívása szerint — a körjegyzői székhelyeken, melynek haszna — véleményem szerint — igen sokszoros. Ugyanis: tágabb körben ismerteti magát a világgal, szemlét tart a tagok ügykezelése felett; oly társas összejöveteleket eredményez, melynek eszmecseréje — minden egyes tagra — szép erkölcsi haszonnal járhat; s végül, hogy többet ne mondjak: nagy mértékben emeli tagjai számát.

Ezt valánk szerencsések tapasztalni a fennirt napon a Sajó-szt.-Andráson tartott jegyzői vándorgyűlés alkalmával. A tagok csaknem teljes számmal megjelentek, de megjelent ezeken kívül az egylet tiszteletbeli elnöke: tks. Floth F. Adolf főszolgabíró ur személyében, több pártoló taggal és érdeklődő egyénnel.

A gyűlést megelőzőleg egy lélekemelő ünnepélyességgel valánk tanui. Ugyanis az egylet az ő szeretve tisztelt rendes elnökének: Molnos Elek sajó-szt.-andrásí jegyzőnek névünnepe alkalmából gyönyörű tajték-pipát és szivarszipkát nyújtott át emlékül. Szeretném ide írni az alkalmasszerű szép beszédet, a melyet Rácz László bethleni jegyző, úgy az egylet, mint saját nevében az ünnepelthez intézett; azonban ezzel talán igen hosszadalmassá válnék értesítem s azért azt most mellőzöm.

Ezután Molnos Elek meghatott hangon köszönve meg a kartársak szíves megemlékezését; a gyűlést megnyitottnak nyilvánítja s kezdetét veszi a rendes tanácskozás. Egyleti jegyző felolvassa a tárgysorozatot, minek rendjén tárgyalás alá vétetett a segédjegyzők munkakörének szabályozása, mire nézve — többek hozzászólása után — abban történt megállapodás, hogy ez ügyben felterjesztés intéztessék a megye alispánjához, javaslat alakjában. Olvastatott ezután a tagsági és büntetési díjakkal hátralékosok névjegyzéke, minek következménye az lett, hogy úgy a tagsági, mint a büntetési díjak — kivéve a felmentetteket és távollévőket — azonnal befizettettek. Bemutatott az egylet miniszterileg jóváhagyott alapszabálya nyomtatásban, melynek több példánya azonnal szétszórattván, következménye lett, hogy tks. Fejérvári Károly, Csernátoni Samuel, Balogh László, Szarvadi József és Tordai Sándor urak az egylet pártoló tagjaivá lettek; Orbán Endre sajó-szt.-andrásí és Rácz Miklós somkerekí állami tanítók pedig az egylet tiszteletbeli tagjaivá választattak.

Indítványok során olvastatott Miku György javaslata a körjegyzői nyugdíjra vonatkozólag, melyben főképp a szolgálati 40 évnek 30 évre leendő leszállítását sürgeti.

Az ügyesen átdolgozott és okadatolt munkát az egylet nagy figyelemmel hallgatta végig s többek hozzászólása után elfogadtatott Fejérvári Károly pártoló tagnak azon talpraesett indítványa, hogy ez ügyben minden körjegyző saját kerete képviselő-testületével tanácskozzék; az elvet fogadtassa el, vegyen arról fel jegyzőkönyvet s jegyzőkönyvi kivonatát a következő gyűlésre adja be, melyek alapján a nevezett ügyben egy kérdés intézendő a nagyméltóságú belügyminiszterhez.

Indítványoztatott továbbá, hogy az egylet saját tagjaiból egy kis irodalmi kört alakítson, melynek hivatása lenne, hogy egyes szakkérdések kidolgoztatván, megvitatás után valamely szaklapban közzététessék, ezen felül az egylet működése s minden egyes mozzanata hirlapilag is nyilvánosságra hozassék. Ezen indítványra főszolgabíró tks. Floth F. Adolf főszolgabíró ur einöklete alatt az irodalmi kör, mintegy 7—8 tagból meg is alakítottatott. Vajha működése minél sikeresebb lenne!!

S ezzel véget ért a hivatalos tanácskozás s elnök az ülést berekeszti, meghíván minden jelen volt egyént saját asztalához közös ebédre. Itt következett aztán a jóízű s barátságos lakoma alatt a csaknem egymást érő szellemes pohárköszöntők hosszú sora, melyből kijutott a vendégszerető házi asszonynak, a szíves házi gazdának, főszolgabírónak, szolgabírónak, a derék egyletnek, az egylet tagjainak, stb. stb.

Ebéd végeztével délután 4 órakor az egylet tisztelegni kívánt tks. Fejérvári Károly nagybirtokos és megyei közigazgatási bizottsági tag urnál, megjelenve házánál, általa a legszívélyesebben, azzal az ősi magyar vendégszeretettel fogadtatott, a mit feltalálni mai napság oly ritkán lehet. Nem akarom leírni a késő estig tartó, víg társas együttlét egyes mozzanatait, hanem végzem máris hosszúra nyúlt értesítemet azon szívből fakadó óhajtasommal, hogy adjon az Isten sok ily nemes hazafit nemzetünknek.

A bethlen járásí jegyzői egylet megmutatta életrealóságát; adja az ég, hogy — mint e megyénk csüggedést nem ismerő lelkes kis hadserge, nem törődve azzal, hogy a nagy test (megyei jegyző egylet) lomhaságban tesped, — mindig ily szép győzelemmel lobogtathassa a haladás zászlóját.

Szentandrásí.

VEGYESEK.

— A deési ipar-, termény és állatkiállítás végrehajtó bizottsága f. hó 22-én tartott ülésében, tekintettel arra, hogy az állatkiállítás egész Erdélyre kiterjesztetett, mint már említettük külön még egy 80 folyó méter hosszú istálló felállítását határozta el, melynek a kiállítási épületekkel együtt folyó évi szept. hó 25-ig kell elkészülnie. Bezerédi Pál selyemtenyészési kormánybiztos 7081. sz. a. kelt átiratával a kiállításban való részvételét jelenté be, hangsúlyozván, hogy főtörekvése lesz, hogy a hazai selyemipar minél méltóbban legyen a deési kiállításon képviselve. Ezen kívül még egy külön ez alkalomra szerkesztendő iratot is fog közrebocsátani, mely az ügyet főbb körvonalaiiban ismerteti, egyuttal utalván azon alapfeltetelekre, melyeknek ha megfeleltetik, a selyemtenyészés felvirágzása az erdélyi részekben jogosultan remélhető, ígéri, hogy a kiállítást személyesen is meg fogja látogatni. Röch István gépgyáros folyó hó 20-ról kelt levelével pedig jelenti, hogy a tejjgazdaság érdekében a kiállításban szintén részt veendő, 40 □ méter helyet szükségel, hogy a kiállítandó gépeket működésbe hozza s ép ez okból egy szakképzett hivatalnokát küldi ki a kiállításra. A földmívelési miniszterium 24,559. sz. a. kelt rendelete szerint a fogarasi ménes-anyagból eladandó lovakból 35 darab fog a deési kiállítás folyama alatt elárvereztetni. Miként értesülünk a kiállítás folyama alatt a villanyvilágítás is bemutatattatik, Deés különben már régebb idő óta azon fáradozik, hogy maga a város, az üzletek és gyártelepek, valamint a közelebről felépült díszes nemzeti színház villanyal világíttassék.

— Kiállítási hírek. Bejelentő íveiket beküldték Kolozsvárról: Hegedüs Ferencz, női- és férfi lábbelik. Demjén József, műlakatos munkák. Vincze István, szűcs áruk. Demjén József, butor-darabok. Simonfi István, gépek. Spaller Ká-

roly, kályhák. Bak Lajos, ebédlő és hálószoba berendezés. Szeszák Ferencz, kocsí fedél nélkül. Fajk István, szalonna-nemek. Kerekes József butorok. Krasonszki Mihály, női ruhák, Keresztesi Pál, festmények. Beczkai Péter, lakatos munkák. Senn Eduárd, gőzszivattyú. Terkál József, kesztyűk. Szentjánosi Ferencz, pezsgő. Pallán Henrik, tekeasztal. Viski Imre, fafestészet és márvány-utánzatok. Országos selyemtenyészési felügyelőség Szegszárd, nyers- és feldolgozott selyem. Szentpéteri Laura Bethlen, művirágok.

— **A helybeli kisdudóvódában** (gyermekkertben) folyó hó 24-én volt a közvizsga. Hetvenhárom kis gyerek a díszes hallgatóság előtt adá dícséretes jelét annak, hogy Matolcsi Ilona óvónő megnyerő modora és lankadatlan szorgalmával, — midőn a kisdudeket magának megtudja nyerni — az illető szülők elismerésére is érdemesíti magát.

— **Julius hónap** csaknem egészen száraz és rendkívül hő napokkal folyt le, eltekintve attól, hogy a megye területén több helyen kisebb-nagyobb esők voltak.

— **Az aratás és szénacslálás**, ezen munkákra kedvező időjárás mellett gyorsan folytak le, azonban mindkettő csak közepes hozamot adott. A törökbuza nagyon sinyli a szárazságot, sőt a kuktaiban is mutatkozik a vízhiány.

— **A helybeli izraelita hitközség** elemi fiúiskolájában folyó hó 27-én folyt le a közvizsga, melynek mind a négy osztályában az elemi ismeretekbeni alapos oktatás mellett a növendékek a magyarnyelvben tettek meglepő előhaladást, a mi nemcsak a hitközségnek, hanem annak derék tanítóinak: Klein Ignác és Friedman Ignác uraknak dicsőségére válik.

— **Szabó Ferencz kolozsvári pirotechnikus** Deésen ma esti 1/2 9 órakor, az alsó sétatéren nagy tűzijátékot rendez.

— **A deési vasúti állomáson** Marczian Péter napszámot, ki a sinek közt vigyázatlanul járt, e hó 23-án agyongázolta egy mozdony; özege és árvája maradt.

— **A zilah-zsibó-deési vasút** kiépítése tárgyában br. Wesselényi Béla érdekeltségi elnök és Szikszai Lajos alispán Szilágy-Csehbe hívtak össze egy értekezletet. „Nem szenved kétséget” — szól a meggyőző erővel szerkesztett meghívó, — „hogy a befejezéshez közeledő szilágysági helyi érdekű vasút létesítése is súlyos és erőnket csaknem meghaladó anyagi áldozatok árán eszközöltetett. De ha fontolóra vesszük, hogy az az 1.150.000 frt, mely mint törzsrészcényítőke a vármegye közönsége, egyes községek vagy birtokosok által ezen vasútépítésbe befektetett, kamatozni csak azon esetben fog, ha vasútunk Zilahnál nem egy zsákutczában feneklik meg, hanem tovább folytatattván, Zsibón át Deésnél a szamosvölgyi vasút és ez által az erdélyi részekkel is egyenes összeköttetésbe hozatik, nekünk ezen utolsó, az előbbinél jóval kisebb, de mindenesetre gyümölcsözőbb áldozat meghozatalától sem szabad visszaretennünk, mert a mig egyfelől ezen összeköttetés az összes törzsrészcényyesek fináncziális érdeke, másfelől egész vármegyénk anyagi felvirágztatásának egyik lényeges feltétele.

— **A muzeum képtára** a fővárosban Szent-István napján nyitva lesz. Addig teljesen elkészül benne az új parket, melyen most serényen dolgoznak. Az országgyűlés ugyanis az összes termek új parketezésére negyvenezer forintot szavazott meg tíz évi részletben. Minden évben egy-egy osztály parketjét készítik el s kezdték az idén a képtáron.

— **A magyar szalámi** nemcsak azért jó, mert jól tudják csinálni, hanem azért is, mert sokat visznek ki belőle. Valaha behozatali czikk volt s a „veronai“-n kaptak, most már Olaszországba is szállítanak tőlünk.

— **Muszkaközlökedés.** Romániában kezdenek nagyon ijedezni attól, hogy Oroszország nagy buzgalommal foglalkozik a román közérzület prae-parálásával. Úgy látszik, déli izgatásainak egyik szinteréül Romániát választotta ki, különösen az alsó Duna déli részét, a hol — mint Bukarestből jelentik — aggasztó viszonyok fejlődnek, s Bratianó miniszterelnök a legutóbbi minisztertanácsban állítólag jelenté is azon veszélyt, mely az oldalról az országot fenyegeti. Majdnem bizonyos, hogy Oroszország a bujtogatást Romániában is tágabb körben szándékszik űzni, ép úgy, mint Bulgáriában tette. Erre aztán alkalmas időben következnek az, hogy az oroszok beleavatkoznának a román belügyi dolgokba.

— **Apró hírek.** — **A budai királyi palota** belsejét stilszerűen megújítják. Szükség volt már rá s e megújítás nem azt jelenti, hogy a nagy királyi palota építési terve hosszabb időre elmarad. Ybl Miklós annak tervével már egészen kész, sőt a belső berendezés is nagyjából megvan állapítva. A legfelsőbb jóváhagyás is nem sokára várható. — **A csáktornyai hadgyakorlatok** alatt a király ő felsége gr. Festetics Jenő szép kastélyában fog lakni. — **Az akadémia** dísztermében Lotz Károly már megkezdte a magyar történelmi tárgyu képek festését. Egyelőre hármat készít. — **Balaton-Füreden** a szeretetház javára rendezett előadásnak igen szép sikere volt. — **Az erdélyi róm. kat. irodalmi társulat** Gyulafehérvárt tartá közgyűlését, melyen jelen volt Lőnhart Ferencz erdélyi püspök is. — **Temesmegyében** nagy orkán dúlt. Nagy fákat szakgatott ki tövestől s Moravicza határában nem egy ember sebesült meg, ki ily fák alá menekült. — **Fóthon** villám sújtott agyon egy fiatal parasztleányt. — **Nagy-Sápon** a kath. templom tetejét villám gyújtotta föl. — **Gyomán** a báró Wodianer póhalmi majorjában az ispanlakba ütött a menykő. A villám nem gyújtott, de a három szobában és éléskamrában mindent felforgatott. — **Tűzvész** majd mindennap van valahol. Kis-Jenő aradmegyei községben nagy szél lévén, rövid idő alatt leégett tizenkét ház, számos melléképület sok gabonával. — **Veszprémben** földmives iskolát szeretnének föllátni s e végett Véghely Dezső alispán vezetése alatt nyolcz tagu küldöttség fogja fölkérni a kormányt támogatásra. — **Nagy-Károlyból** írják, hogy a czegényi határban egy arasznál nagyobb kalászkok fejlődtek ki s egyben egyben 75—80 buzaszem van. — **A „Tribuna”** megtámadta a balázsfalvi gimnáziumot, hogy a tanári kar magyarul tanácskozik, vezeti a jegyzőkönyvet s mióta ez iskola államivá lett, a növendékek vesztenek a nemzetiségi erőben; az igazgatóság sietett a czáfolattal, hogy a román nyelv főtantárgy náluk s a jegyzőkönyvet csak lefordítják magyarra, mivel abból a kormány másolatot kíván. — **Zágrábban** a nemzeti színházat megvizsgálták s mivel igen gyökeres átalakításokra van szüksége, valószínűleg jó darab időig nem lehet benne előadásokat tartani. — **Vilmos német császár** aug. 11-én távozik Gasteinból, hova királyunkat aug. 5—7-ike közt várják. — **A bolgár fejedelemség** kérdése úgy látszik az európai sajtó kacsás tava lett. Hol innen, hol onnan kél szárnyra egy hápogó példány, hogy a dementi löfegyvere hamarosan leljője. — **Kétséges** az a hír, hogy a porta tárgyalásokat folytat a berlini, bécsi, római és londoni nagykövettekkel, oly czélból: bírnák rá Orosz és Franciaországot a többi hatalommal való egyetértő eljárásra. — **Mária Antoinette kedvencz ékszersor**, egy gyöngysor, a párisi korona-gyémántok árverése alkalmával Berlinbe került. — **Vilmos császár Gasteinban** is sok levelet kap. A soktagu család elhalmozza a gyöngéd figyelem jeleivel s a régiekhez most egy új levélíró is csatlakozott: a császár dédunokája, Vilmos herczeg legidősebb fia. — **A francia kormány** mozgékony s vidéki nagyobb ünnepélyeken is szót emel. Rouenben e város egyik jeles születettének: Carrel Armand szabadelvű hírlapírónak emléksobrát leplezték le. Spuller miniszter is ott volt. Hangoztatta a köztársaságiak közti egyetértés szükségét s kijelenté, hogy a mostani kormány nem a háboru, hanem a reform és megnyugtatós kormány. Erre egyes tulzók hangosan tiltakoztak, de a nagy többség helyeslést kiálta a miniszternek. — **Az ir kényszer törvényt** kihirdették újra tizennégy grófságban. Lord Salisbury vaskézze akar rendet csinálni. Boldogul-e, az más kérdés. Nem egy elődjének tört a kése abba, hogy kivételes állapot mellett törekedett kormányozni. — **Rouvier** francia kormányelnök és Floquet kamarai elnök meghallgatták Tóth Ferkóék játékát; játszották vele a „Marseillaise“-t és „Rákóczi-induló“-t. — **Katkov** betegsége gyomorrák, állapota reménytelen.

KÖZGAZDASÁG.

A természet kérlelhetlen szigorúsággal irta minden lény elébe azon főtörvényét, hogy generációról-generációra nemesedni kell, mert a ki e törvénynek nem engedelmeskedik, arra csak a megsemmisülés vár.

S mégis hány századig éltünk, kivált mi magyar gazdák azon nyugodt tudattal, hogy ha jól szántunk, vetünk, majd örökké is megélhetünk.

A tudatlanságban tagadhatatlanul sok boldogság rejlik, de az is tény, hogy aztán e boldogság árát egykor majd dús kamatokkal együtt kell megfizetnünk. Így jártunk most mi is: százados mulasztásaink árát viseljük, a világverseny nyakunkra hozta a kényszerűséget, hogy gyorsan pótoljuk azt, a mit századok alatt elmúlásztottunk.

Miuden tavasszal többféle amerikai kukorica-faj magvai érkeznek hozzánk s valahányszor ezeket szemléljük, mindig eszünkbe jut az össze-

hasonlításból a mi e tekintetben is ugyancsak érezhető szegénységünk, mert mig nálunk alig 5—6féle kukorica-faj ismeretes s az is nem a mi öntudatos productumunk: addig Amerikából már körülbelől 20—25 kukorica-faj ismeretes előttünk, melynek mindenike külön specialis czélra szolgál s az illető czélra tökéletesen meg is felel.

És mindezek csakis az amerikai értelmes gazdák saját productumai, melyeket t. i. saját viszonyainknak megfelelőleg, korcsosítás útján, öntudatosan hoztak azok létre.

Hol állunk mi még csak e tekintetben, t. i. a kukorica nemesítés tekintetében is?!

De megelégednénk, ha nem új fajokat hoznánk létre, hanem legalább a meglevő fajoknak nemesítése iránt látnánk törekvést.

Pedig ez sem ördögi mesterség ám, hanem csak egy kevés növény, physiologiai ismeret szükséges hozzá.

Tudjuk ugyanis, hogy minden lény sokkal több tenyésanyagot képes produkálni önmagában, mint a mennyiből fejlődhet új lény megélhetésére elegendő terület volna az egész föld színén. A lények e nagy szaporodási képességéből szükségképp következik, hogy azok utódai közül mindig csak a legkitűnbeknek lehet igényük a fennmaradásra. Az utódok közül mindig nagyszámmal találunk olyanokat, melyek nem érdemesek a továbbsszaporításra.

Ha a kukorica felső rózájában kifejlődő himporokat megszámláljuk, azt fogjuk találni, hogy csak egyetlen rózában vagy ugynevezett forgóban is elegendő himpor van arra nézve, hogy több száz kukoriczaszár csővein levő bibeszálakat megtermékenyíthessen az. Nincs tehát szükség a kukorica bokrétájában levő himporok összes mennyiségére; elég volna annak legfeljebb is tized-része a megtermékenyítésre. Ha azonban egészen szabadjára hagyjuk a dolgot, természetes, hogy mindegyik kukoriczaszár igyekezní fog kiviritani és himporát szélylyelszórni, hogy annál biztosabban elszaporithassa magát.

Kukoriczavetésünkben azonban mindig találunk gyengébb, satnyább és viszont néhány igen erőteljesnek mutakozó kiváló szép példányokat, melyeknek egészségességét nemcsak csőveik száma, hanem ezeknek már a viritás előtti vastagsága is elárulja. A mi érdekünkben az áll, hogy vetésünkben az ilyen példányok szaporodjanak el, azért tehát ezek előtt kell megnyitni csakis a termékenyítés útjait, e czélból mindenesetre helyesen cselekszünk, ha még a kukoriczaviritás kezdete előtt bejárjuk legalább azon kukoriczabláinkat, melyekből a jövő évi vetőmagot akarjuk számunkra félretenni és messük le irgalmatlanul minden hitványabbnak látszó kukoriczaszárnak bokrétáját, hogy az ne szaporithassa el magát, hanem a helyett annál több tér nyíljék a kitűnő, erőteljes növési s remélhetőleg gazdag csővű szép példányok elszaporodására.

HIVATALOS RÉSZ.

Sz. 1969—1887.

Mindenik főszolgabírónak.

Az 1886. évi július 5-én 21,596. sz. a kelt vallás- és közoktatási m. kir. miniszteri rendelettel az iskolai használatból kitiltott dr. Popu Miklós által szerkesztett „Geografia ungarieti si elemente din geografia generala pentru scolale populare” című népiszkolai tankönyv szerzője ezen tankönyvet hatodik kiadásában (Brassó 1887.) a korábbi kiadásokban bennfoglalt és a kitiltás okául szolgáló ferde állításoktól és a megyék és városok neveinek eloláhosításától megtisztítván, a vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter ur folyó évi július hó 5-én 25,880. sz. a kelt rendeletével ezen tankönyv hatodik kiadására nézve a fentebb idézett rendelettel kimondott tilalmat megszünteti és ezen hatodik kiadásnak iskolai használatát az orsz. közoktatási tanács véleménye alapján megengedi.

Miről tekintetes uraságodat múlt évi augusztus hó 21-én 1943. sz. a kelt körrendeletünk kapcsán tudomás és hivatalos közegeivel leendő közlés végett ezennel értesítjük.

Szolnok-Dobokavármegye közigazgatási bizottságának Deésen, 1887. évi július hó 14-én tartott üléséből.

Br. Bánffy Dezső,
főispán.

Felelős szerkesztő és kiadó: KOVÁCS SAMU.

H I R D E T É S E K.

Sz. 5610—1887.

(136)2—2

Pályázati hirdetmény.

Az aranymezei és nagylóznai körjegyzői keretekben — lemondás következtében — a körjegyzői segédi állomás üresedésbe jövén, ezen két állás betöltésére pályázatot nyitok.

Felhivatnak mindazok, a kik ezen 150 frt fizetés, 50 frt lakbérilletménnyel összekötött állomások bármelyikét elnyerni óhajtának, hogy honosságuk, képességök, nyelvismeretük és eddigi szolgálatukat tanúsító okmányokkal felszerelt folyamodványaikat f. évi augusztus hó 6-ig annál bizonyosabban adják be, mivel a később érkezettek figyelembe vétetni nem fognak.

Hat közép osztályt végeztek, vagy körjegyzői oklevéllel bírók előnyben részesülnek.

Szolnok-Dobokavármegye csáki-gorbói járás főszolgabírájától.

Csáki-Gorbón, 1887. július 14-én.

Vállya Ferencz, főszolgabíró.

Szám: 3737—1887. polg.

(146)1—3

Hirdetmény. Gróf Bethlen Pálnak kérelmére a nagy-kajáni határ általános tagosításának megengedhetése iránti tárgyalás Nagy-Kaján községében a helyszínére 1887. évi szeptember hó 7-én d. e. 9 órára kitűztetvén, ezen tárgyalási határnakra érdekelt felek személyesen vagy meghatalmazottjaik által oly megjegyzéssel idéztetnek megjelenni, hogy egyik vagy másik félnek kimaradása úgy fog tekintetni, mintha a tagosítás a beleegyeznek, s hogy a tagosítás megengedése iránti kérelmet ezen kir. törvényszéknél és a községi előjárásnál megtekinteni szabadságukban áll. — A deési kir. törvényszéknek 1887. évi július 18-ántartott üléséből. — **Balázs Máté**, kir. törvényszéki elnök. **Weér György**, jegyző.

Szám! 584—1887. tkvi.

(143)1—1

III.

Árverési hirdetményi kivonat.

A bethleni kir. járásbíróság mint telekönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az ispánmezői izraelita egyház végrehajtatónak Márk Mojsza hagyatéka végrehajtást szenvedő elleni 100 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a bethleni kir. járásbíróság területén lévő, az ispánmezei határon fekvő, az ispánmezői 166. sz. telekjegyzőkönyben, A. 1 foglalt 1. 2. rendszám alatti ingatlanokra az árverést 451 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887-ik évi augusztus hó 12-ik napján délelőtt 10 órakor Ispánmező község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 45 frt 10 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170-ik §-sa értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. — Kelt Bethlenben, 1887. évi április hó 4-ik napján.

A bethleni kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság. **Imre**, jbiró.

Besztercze-Naszódvármegye alispánja

Szám: 4971—1881. alisp.

(147)1—1

P á l y á z a t.

A 200 frt fizetés és 50 frt ruha-átalány évi javadalmazással egybekötött hivatal-szolgái állás a jaádi járás főszolgabírójánál üresedésbe jövén, felhivom mindazokat, kik ezen szolgálatra felfogadtatni óhajtának, hogy folyó év **augusztus 25-ig** az állam hivatalos nyelvén sajátkezüleg írott pályázati kérelmeket, — melyben életkoruk, nyelvismeretük, az írásbani jártasságuk hitelesen kimutatandó, — hozzám adják be. Kiszolgált és igazolvánnyal bíró altisztek és írásbeli munkálatokra használható egyének előnnyel bírandanak, minél fogva annak hiteles igazolását, hogy folyamodásukat sajátkezüleg írták, okvetetlen megkívánom.

Beszterczén, 1887. július hó 21-én.

Láni, s. k. alispán.

Szám: 5654—1887.

(134)3—3

Pályázati hirdetmény.

A felső-szöcsi körjegyzői segédi állomás, mely évi 150 frt fizetés és 50 lakbér javadalmazással van összekötve, lemondás folytán üresedésbe jövén, ezen állásra pályázatot nyitok.

Felhivom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, miszerint életkoruk, erköl-magaviseletük, előző szolgálatukról bizonyítványaikkal felszerelt folyamodványaikat hozzám augusztus hó 4-ig annál inkább adják be, mivel a később beérkezendők tekintetbe vétetni nem fognak.

A választás idejéül folyó év augusztus hó 6-ik napjának d. e. 9 órája s helyeül a felső-szöcsi körjegyzői iroda jelöltetik ki.

A magyar-láposi járás főszolgabírájától. Magyar-Lápos, 1887. július 14-én.

Vékony Ferencz,
főszolgabíró.

Szám: 94—1887.

(146)1—1

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. ti.-cz. 102. §-sa értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a deési kir. járásbíróság 988—1867. polg. számu végzése által Steiner Max végrehajtató javára Heimberg Mózes ellen 180 frt 40 kr. tőke ennek 1887. évi márczius hó 16. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 25 ft 08 kr. perköltetés követelés erejéig elrendelt végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 401 frt 50 krra becsült házi butorok, egy könyvkötői papírvágó-gép, kifaragott sarkok, stbből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 1141—1887. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis alperes lakásán és raktárhelyein Deésen leendő eszközzésére 1887-ik év augusztus hó 2-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-sa értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az árverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-sában megállapított feltételek szerint kifizetendő.

Kelt Deésen, 1887-ik évi július hó 23-án.

Báró Pöllnitz Lajos,
kir. bírósági végrehajtó.

Szám: 923—1887.

(144)1—3

Árverési hirdetmény.

Szék város nagyközség korcsma-regálé joga alkalmas helyiséggel együtt folyó év **augusztus hó 30-án d. e. 10 órakor** a helyszínén tartandó nyilvános árverezésen folyó évi szeptember hó 29-étől kezdődőleg három egymásután következő évre a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adatni.

Miről árverezni kívánók azzal értesítetnek, hogy az 1100 frt o. é. kikiáltási ár 10%-a bánatpénzül előre leteendő, és hogy az árverezés részletes feltételei hivatalos órák alatt a jegyzői irodában betekintheők.

Széken, 1887. július hó 23-án.

A városi képviselő-testület nevében:

Budai Mihály,
főjegyző.

Sallai András,
főbíró.

Besztercze-Naszódvármegye főispánja.

Szám: 1485—1887. főisp.

(145)1—2

P á l y á z a t

Besztercze-Naszódvármegye törvényhatósága ó-radni járásban üresedésben lévő járási orvosi állomás betölthetése végett. — Kik ezen 300 frt fizetés, 150 frt utazási átalány élvezetével egybekötött állomást elnyerni óhajtják, — felhivatnak, miszerint az 1886. évi XXI. t.-cz. 80. §. értelmében betöltendő állomásért, az 1883. évi I. t.-cz. 1. és 9. §§-ainak megfelelően felszerelt folyamodványaikat folyó 1887. év szeptember hó 1-ig beadni el ne mulasszák, mert a később beérkező pályázatok figyelembe vétetni nem fognak.

Beszterczén, 1887. évi július hó 18-án.

Báró Bánffy Dezső, s. k.
főispán.

Sz. 5670—1887.

(138)2—4

Árverési hirdetmény.

A nagylóznai és kőlóznai tömegesített korcsmajogok haszonélvezetét folyó évi **augusztus 24-én** délelőtt 10 órakor Nagy-Lóznán a körjegyzői irodában tartandó nyilvános árverezésen haszonbérbe fogom adni három évre. Ezt oly értesítéssel juttatom köztudomásra, hogy a részletes árverezési föltételek irodámban megtekinthetők.

A járás főszolgabírájától.

Cs.-Gorbó, 1887. július 18-án.

Vállya Ferencz, főszolgabíró.

Szolnok-Dobokavármegye közig. bizottsága.

Szám: 1762—1887.

(140)1—1

Árlejtési hirdetmény.

A nagyméltóságú vallás- és közoktatási m. kir. miniszteriumnak folyó évi június hó 22-én 44,847—1886. szám alatt kelt rendeletével a kekes-verecegyházi állami iskolai épület felépítési költségei a község által ingyen és természetben megajánlott 400 kézi napszámon kívül 4016 frt 22 kr. összeg erejéig engedélyeztettek.

A fentemlitett munkálat foganatosításának biztosítása céljából az 1887. évi szeptember hó 2-ik napjának délelőtti 10 órájára a szolnok-dobokavármegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó szóbeli és írásbeli zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A vállalkozni szándékozók felhivatnak, miszerint a fönt kitett napon és órában az előírányzott építési költség után számítandó 5%-tólí bánatpénzzel ellátva a kitűzött helyen vagy személyesen jelenjenek meg, vagy pedig jogérvényes írásbeli zárt ajánlatukat az 5%-tólí bánatpénz melléklése mellett a kitűzött nap d. e. 9 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban megtekinthetők.

Szolnok-Dobokavármegye közigazgatási bizottságának Deésen, 1887. évi július hó 14-én tartott üléséből.

Báró Bánffy Dezső,
főispán.

OKTATÁS A FRANCZIA NYELVBŐL.

Felnőttek 6 hónap-, gyermekek 1 év alatt könnyen elsajátíthatják a francia nyelvet szóban és írásban kipróbált módszerem alapján. Bővebbet e lap kiadóhivatalában.

Szám: 70—1887.

(142)1—1

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. § sa értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csáki-gorbói kir. járásbíróság 533. számu végzése által Jakobi Jakab javára Itt Gyorgye és Marosán Nikuláj ellen 132 frt tőke, ennek 1887. év május hó 5-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 27 frt 80 kr. perköltetés követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 328 frtra becsült 2 tehén, 2 tinó, 16 drb. juh és egy boglya szénából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 595—1887. számu kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Alsó-Csobánka község házána leendő eszközzésére 1887-ik év augusztus hó 12-ik napjának délelőtti 11 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen az árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-sa értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-sában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Csáki-Gorbón, 1887. évi július hó 21. napján.
Oroszlán József,
kir. bírósági végrehajtó.